

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoE/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510206841
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3510206841.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v exekučnej veci oprávneného A., B. so sídlom A. XX, C., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného spoločnosťou Advocate, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141 proti povinnému D. E., narodenému XX.XX.XXXX, bytom C. A. C., adresa na doručovanie: C. A. C., F. XXX/XX, o vymoženie 759,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11Er/928/2010-32 zo dňa 26. septembra 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje .

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil. V odôvodnení uviedol, že súdny exekútor G. H. I. požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na vymoženie istiny s príslušenstvom. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s. č. k. SR 18131/09 zo dňa 16.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2009 a vykonateľnosť dňa 10.12.2009 (ďalej exekučný titul). Poverením č. 5304 013023 zo dňa 03.09.2010 súd prvej inštancie poveril súdneho exekútora G. H. I., A. vykonaním exekúcie na vymoženie sumy vo výške 759,42 eur s príslušenstvom. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11Er/928/2010 zo dňa 30.08.2010 bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora v časti zmenkového úroku v časti presahujúcej 148,08 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2011.

1.2. Právne súd prvej inštancie posúdil vec podľa § 41 ods. 2 písm. d), § 57 ods. 2 , § 58 ods.1 Ex. poriadku v spojení s § 33 ods. 2 a § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

1.3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX uzavretej v zmysle § 497 a nasl. Obch. zák. zo dňa 16.12.2008 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 265,55 eur a dlžník sa zaviazal tieto vrátiť zvýšené o príslušný poplatok vo výške 252,27 eur v 12-tich mesačných splátkach po 43,15 eur, počnúc dňom 10.01.2009, pričom zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria súčasť zmluvy ďalej vyplýva, že právne vzťahy medzi účastníkmi sa spravujú Obch. zák. v zmysle § 262 ods. 1 Obch. zák.. V zmysle § 52 Obč. zák. posúdil súd prvej inštancie predmetnú zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože bola uzatvorená dodávateľom - oprávneným ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - povinným ako fyzickou osobou nepodnikateľom, pričom nebolo preukázané konanie povinného pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Tiež poukázal na to, že v konkrétnej veci zaznačením kolónky o poskytnutí peňažných prostriedkov povinnému na výkon zamestnania majúcom za následok formálne vylúčenie zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemalo zároveň za následok potrebu kvalifikácie úverovej zmluvy za nespotebiteľskú zmluvu majúcu sa takto riadiť výlučne úpravou v zmluve a Obchodnom zákonníku. Súd prvej inštancie zhrnul, že zmluva uzatvorená medzi oprávneným a povinným spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné zmluvné podmienky, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov.

1.4. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní umožňuje exekučnému súdu skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v tomto ustanovení, a to sčasti aj bez návrhu. Ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní má nielen vo vzťahu k exekučným titulom predstavovaným rozhodcovskými rozsudkami, ale aj vo vzťahu k ustanoveniam Exekučného poriadku povahu špeciálnej úpravy, na základe ktorej možno rozhodcovskému rozsudku za splnenia pre to zákonom ustanovených podmienok odoprieť vykonateľnosť i bez toho, aby došlo k formálnemu odstráneniu takéhoto rozhodnutia. Na to, aby mohla byť vykonaná exekúcia na základe rozhodcovského rozsudku, musí byť rozhodcovský rozsudok aj v súlade s citovaným ustanovením, teda nesmie byť vydaný v rozhodcovskom konaní, ktoré trpelo vadou uvedenou v ustanovení § 40 písm. a) alebo b) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a nesmie zaväzovať na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Ak rozhodcovský rozsudok odporuje týmto zákonným ustanoveniam, nestráca síce svoju vlastnosť exekučného titulu, tieto jeho nedostatky však predstavujú hmotnoprávnu prekážku vykonania exekúcie na jeho základe.

1.5. Vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré tvoria súčasť zmluvy, súd prvej inštancie zistil, že v článku 18. je obsiahnutá neprijateľná podmienka - rozhodcovská doložka v zmysle zhora citovaného ustanovenia § 53 Obč. zák.. Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa, je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý teória a prax označujú za fakticky nerovný, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom, čím vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako bez návrhu súd exekúciu o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky zastaví, resp. zamietne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť iný spôsob rozhodovania prípadného sporu než v rozhodcovskom konaní, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovská doložka umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa tak nie je rozdiel medzi výhradnou rozhodcovskou doložkou a voľbou dodávateľa, ktorý spotrebiteľovi rozhodcovské konanie vnúti (porovnaj CSACH, K. Štandardné zmluvy. Plzeň : Aleš Čeněk, 2009. s. 214). Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami, mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným zmluvným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. Zdôraznil, že takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ako taká je teda v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná. Neprijateľné podmienky demonštratívne uvedené v ustanoveniach § 53 Občianskeho zákonníka ako inštitút, predstavujú pretavenie princípu dobrých mravov do pozitívneho práva, preto bez ohľadu na účinnosť novely Občianskeho zákonníka, ktorá zaviedla neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka týkajúcu sa rozhodcovskej doložky (zákon č. 568/2007 Z. z. účinný od 01.01.2008), takéto ustanovenie, ak je obsiahnuté v spotrebiteľskej zmluve, bude vždy v rozpore s dobrými mravmi, keďže dobré mravy nepodliehajú zmenám tak dynamickým spôsobom ako slovenský právny poriadok.

1.6. Súd prvej inštancie upriamil pozornosť na rozsudky Súdneho dvora vo veci C-14/83 Sabine von Colson, Elisabeth Kamann v Land Nordrhein- Westfalen, C-240/98 - C-244/98 Océano Grupo Editorial SA, Rocio Murciano Quintero (C-240/98) v Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades (C-241/98), José Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98), Emilio Vinas Feliu (C-244/98) , pričom v predmetnom rozsudku Súdny dvor o. i. konštatuje povinnosť národného súdu pri aplikácii ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné vo svetle presného znenia a účelu tejto smernice. V konkrétnej exekučnej veci treba mať na zreteli predovšetkým čl. 6 ods. 1 vyššie uvedenej smernice, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok a bod 1 písm. q) prílohy smernice, podľa ktorého možno za nekalú považovať podmienku, ktorej zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo, alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu, alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory výhradne arbitrážou podľa pravidiel, ktoré nie sú upravené právnymi predpismi, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

1.7. V závere rozhodnutia poukázal súd prvej inštancie aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C - 40/08 - Asturcom Telecomunicaciones SL v. Cristina Rodríguez Nogueira, podľa ktorého Smernica Rady 93/13/EHS z dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu, vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí, pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave, aj bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, ak je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné vykonať také posúdenie v rámci obdobných konaní na základe vnútroštátneho práva. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred vybraným rozhodcom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Obč. zák. a tiež smernice 93/13/EHS.

1.8. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami najmä §52 a nasl. Obč. zák., ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS. Exekúciu preto zastavil podľa § 57 ods. 2 Ex. por. v spojení s § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

1.9. Doplnil, že o trovách súdneho exekútora rozhodne až po doručení ich špecifikácie.

2.1. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, v ktorom uviedol, že v exekučnom konaní došlo k vade podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Zdôraznil, že oprávnený s povinným uzavreli zmluvu o úvere v zmysle Obchodného zákonníka. Preto aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je možná, pretože s prihliadnutím na charakter zmluvy sa nejedná o vzťah spotrebiteľský. Uzavretie zmluvy v uvedenej forme vyvolal a inicioval povinný svojím konaním. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obch. zák.. Povinný tiež vyhlásil, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou časťou zmluvy. Rozhodcovská doložka v nich dojednaná je písaná čitateľným písmom a vyplýva z nej alternatívna možnosť riešenia sporov medzi klientom a veriteľom pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom. Oprávnený zdôraznil, že nie je pravdou, že rozhodcovská doložka je neplatná a neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach, pričom časová verzia Obč. zák. v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nezakazovala jej použitie. Povinný má dokonca kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo.

2.2. Oprávnený ďalej doplnil, že podľa ustanovenia § 19 ZoRK podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným

rozhodcovským súdom. Takýmto záverom nie je navyiac vôbec dotknuté právo postavenia spotrebiteľa. Ten má možnosť obrátiť sa skôr na všeobecný súd s nárokom z titulu porušenia jeho práv alebo má možnosť brániť sa v rozhodcovskom konaní.

2.3. Zásadná prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských sporoch bola priznaná Rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 2. marca 2011, sp. zn. 12 Cmo 13/2010. Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch bola v podobe odmietnutia vecného prieskumu rozhodcovských rozsudkov potvrdená o.i. aj rozsudkom Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30. októbra 2009, sp. zn. 33 Cdo 2675/2007, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Hradci Králové zo dňa 1. marca 2011, sp. zn. 19Co 481/2010 publikovaného na www.profipravo.cz. Rozsudkom Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29. júna 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 bolo popri pripustení rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore uvedené, že rozhodcovská doložka bola písaná dobre čitateľným písmom a spotrebiteľ dobre vedel, že text, ktorý podpisuje, obsahuje rozhodcovskú doložku, ako aj to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore potvrdil Najvyšší súd ČR aj svojím uznesením zo dňa 28. apríla 2010, sp. zn. 23 Cdo 4895/2010. Uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30. marca 2009, sp. zn. 32 Cdo 1590/2008 s právnou vetou: v prípade spotrebiteľskej zmluvy nie je dojednanie rozhodcovskej doložky vylúčené, bolo publikované pod číslom C 7386 v Súbore rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, ako aj v systéme www.beck-online.cz.

2.4. V závere odvolania oprávnený uviedol, že predmetná rozhodcovská doložka bola medzi oprávneným a povinným platne dojednaná, nemožno mať žiadne pochybnosti o jej legitímnosti a nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach spotrebiteľa a nevyžaduje od neho, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu.

2.5. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd uznesenie podľa § 389 CSP v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania vrátane trov konania odvolacieho.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

4. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Exekučné konanie vo veci začalo dňa 24.08.2010.

6. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku, teda v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní“), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

8. Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

9. Exekučný súd pri preskúmaní listín podľa § 44 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) jednak posudzuje v spojení s § 73 ods. 3, 4 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, či rozhodcovská zmluva (rozhodcovská doložka) spĺňa zákonom stanovené

náležitosti (t. j. jej platnosť) a z úradnej povinnosti tiež posudzuje, či rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, spĺňa zákonom ustanovené náležitosti a či neprisudzuje plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, najmä, ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok, žiadosť o udelenie poverenia zamietne, resp. exekúciu zastaví. Ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný v dôsledku neplnenia zmluvne dojednaných povinností zo strany dlžníka podľa spotrebiteľskej zmluvy, exekučný súd správne posudzoval rozhodcovský rozsudok z aspektu, či plnenie, priznané týmto rozsudkom, nemá taký charakter, pre ktorý je potrebné úplne alebo čiastočne exekučné konanie zastaviť, resp. zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu so zákonom.

10. V danej veci bol správny záver súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci sa jedná medzi stranami o spotrebiteľský vzťah v zmysle § 52 a nasl. Obč. zák. a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere. Je nepochybné, že povinný bol v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom, nakoľko zmluvu o úvere podpísal len ako fyzická osoba a z obsahu spisu nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na uvedené právny vzťah medzi stranami možno podradiť pod ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z.z., v dôsledku čoho daná zmluva vyžaduje náležitosti stanovené v ust. § 4 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti treba poukázať aj na to, že na spotrebiteľské právne vzťahy sa vždy aplikujú spotrebiteľské právne normy, a preto sa použijú ustanovenia o spotrebiteľskom práve a ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a v jeho prospech, a to bez ohľadu na to, podľa akých zákonov bola spotrebiteľská zmluva uzavretá a bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva, alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod, a to hlavne § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1, 2 Obč. zák.. Preto zostáva bez významu aj skutočnosť, či zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod podľa Obch. zák., alebo či došlo k tzv. voľbe práva medzi stranami, (ako to namietal v odvolaní oprávnený). I keď v danej veci už bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie, odvolací súd dopĺňa, že udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je také procesné rozhodnutie, ktoré by vylučovalo čiastočné alebo úplné zastavenie exekúcie pre nesúlad exekučného titulu so zákonom. Takýto postup je zákonný, výslovne upravený v § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Keďže súd je oprávnený v každom štádiu exekučného konania skúmať z úradnej povinnosti, či tu nie je daný niektorý z dôvodov, pre ktorý by musel exekúciu zastaviť, samotné udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto nie je prekážkou pre rozhodnutie o zastavení exekúcie, keď sú splnené podmienky. Zákonodarca jednoznačne uzákonil možnosť pre exekučný súd zastaviť exekúciu napriek právoplatnému rozhodcovskému rozsudku, ak má nedostatky uvedené v § 40 písm. a), b), alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Uvedené ustanovenie je podľa súdnej praxe plne aplikovateľné aj na naplnenie čl. 6 smernice 93/13/EHS a umožňuje zastaviť exekúciu aj pokiaľ ide o plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok.

11. Súd prvej inštancie tiež správne skúmal zmluvu o úvere, ktorá v čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru zakotvuje riešenie sporov - rozhodcovskú doložku. Podľa čl. 15 sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a/ pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 Bratislava, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom, ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b/ pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zák. č. 99/1963 Zb.). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu, ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Odvolací súd konštatuje, že rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ (povinný) nedojednal individuálne a pri jej akceptácii nemal na

výber, vzhľadom na jej spojenie s ďalšími podmienkami zmluvy. Celú zmluvu, mohol ako celok len prijať a podrobiť sa týmto podmienkam, alebo celú zmluvu odmietnuť. Za týchto okolností preto aj odvolací súd je toho názoru, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného, a preto je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná v celom rozsahu.

12. Rozhodcovský rozsudok, vydaný v spotrebiteľskej veci, je ako exekučný titul, v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá, alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.03.2012 sp. zn. 6Cdo/1/2012; porov. Aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.02.2011 sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

13. Odvolací súd taktiež zhodne so súdom prvej inštancie považuje rozhodcovskú doložku (obsiahnutú v tomto prípade v čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť zmluvy o úvere) za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedená rozhodcovská doložka uzavretá vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinnému, nebola individuálne dojednaná, jej obsah povinný ani nemohol ovplyvniť. Veriteľ mohol na základe tejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej doložky spočíval výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej doložky, jednostranne určil, komu, resp. ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie z 24.04.2017 sp. zn. 3Cdo/1303/2015). Rozhodcovská doložka od spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Na jej neprijateľnom charaktere nič nemení ani to, že umožňuje voľbu medzi právomocou rozhodcovského a všeobecného súdu, nakoľko táto voľba prislúcha iba žalujúcemu a nie je možné ju následne zmeniť. S prihliadnutím na povahu daného právneho vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom je takáto voľba právomoci iba formálna, iluzórna a zodpovedá len záujmom dodávateľa. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodcovská doložka je postihnutá sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, ako to už bolo ustálené aj v bode 11. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

14. Odvolací súd dodáva, že v danom prípade je potrebné právne posúdiť aj rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, teda nejde o spôsobilý exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Správne súd prvej inštancie aj na základe už vyššie uvedeného exekúciu zastavil. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).